

Anulare act administrativ. Sentința nr. 420/2015. Tribunalul CONSTANȚA

Pronunțată de Tribunalul CONSTANȚA la data de 26-02-2015 în dosarul nr. 7051/118/2014

ROMÂNIA Operator de date cu caracter personal nr.8470

TRIBUNALUL C.

SECȚIA DE contencios ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. _

SENTINȚA CIVILĂ NR.420/CA

Ședința publică din 26.02.2015

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: C. N.

GREFIER: D. V. S.

Pe rol judecarea cauzei C. administrativ și fiscal privind pe reclamant B. A. Ș., cu domiciliul în C. -15, ., în contradictoriu cu pârâta I. ȘCOLAR JUDEȚEAN C., cu sediul în C. ..11, având ca obiect anulare act administrativ proces verbal nr. 1206/64/02.07.2014.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 11.02.2015 fiind consemnate în încheierea de ședința din acea data, care face corp comun cu prezenta hotărâre.

Instanța a amânat pronunțarea la data de 26.02.2015, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Asupra cererii în contencios administrativ de față reține :

Prin cererea adresată Tribunalului C. – Secția de C. Administrativ și Fiscal, înregistrată sub nr. _ , reclamantul B. A. Ș. în contradictoriu cu I. Școlar Județean C. a solicitat pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună anularea Procesului verbal de sancționare a candidatului înregistrat sub nr. 1206/64/02.07.2014 de Comisia 1206 din cadrul unității de învățământ liceal Colegiul Național M. cel B..

În motivarea cererii arată reclamantul că la data de 02.07.2014, în timpul examenului de bacalaureat susținut la disciplina Istorie au fost găsite în banca în care se afla niște notițe/însemnări, apreciindu-se în mod eronat că-i aparțin și că ar fi încercat să fraudeze examenul. D. urmare, precizează, s-a dispus sancționarea cu eliminarea din examen și interzicerea participării pentru următoarele două sesiuni.

Pe cale de excepție invocă reclamantul nulitatea procesului verbal contestat motivat de faptul că la rubrica martor este menționat vicepreședintele comisiei, funcție incompatibilă cu calitatea de martor în constatarea și sancționarea unor astfel de fapte, prin raportare la relația de prepușenie administrativă și funcțională între membrii comisiei și persoana indicată ca martor, astfel încât nu se poate vorbi de obiectivitate în ceea ce privește prezumția de legalitate a procesului verbal.

Relativ la acest aspect, apreciază că în speță nu a fost respectată o cerință esențială în modalitatea de întocmire a procesului verbal, ceea ce conduce la nulitatea acestuia. De asemenea, invocă reclamantul nulitatea procesului verbal din perspectiva încălcării a două drepturi fundamentale respectiv dreptul de a formula obiecțiuni și a fi indicată o cale de atac.

Astfel, se arată, procesul verbal nu cuprinde rubrica privind consemnarea obiecțiunilor, astfel încât nu a avut posibilitatea de a proba că însemnările respective nu-i aparțin și cu atât mai mult, din verificarea lucrării se poate observa că nu există corespondent în ceea ce a consemnat. Cu privire la omisiunea indicării căii de atac se arată că procesul verbal nu conține astfel de mențiuni.

Invocă reclamantul nulitatea procesului verbal și din perspectiva indicării unui temei de drept inaplicabil în speță prin raportare la situația de fapt, cu referire la art. 9 al.4 din OMEN 4923/2013, în condițiile în care asupra sa nu au fost găsite mijloace tehnice susceptibile de a fraudă examenul.

Pe fondul cauzei apreciază asupra netemeinicii faptelor reținute în procesul verbal contestat motivat de faptul că asupra sa nu au fost găsite elemente de inspirație și nici în lucrarea sa nu se regăseau subiecte dintre acestea. De asemenea, arată că a solicitat vizionarea înregistrărilor, fiind posibil ca aceste surse de inspirație să se fi aflat în acel loc anterior începerii examenului, solicitare care a fost respinsă, iar sub amenințare a completat o declarație în care a indicat faptul că sursele de inspirație se găseau în locul în care se afla, însă nu-i aparțineau.

La contestația formulată împotriva procesului verbal, se arată, instituția pârâtă nu a formulat un răspuns punctual.

În drept au fost invocate disp. art. 11 din legea 554/2004 și ale OMEN 4923/2013., iar în susținere a fost solicitată administrarea probelor cu înscrisuri, înregistrarea video, proba testimonială.

Au fost atașate cererii, în copie, înscrisuri (filele 10-22, 27-51).

Pârâtul a formulat *întâmpinare* (filele 53-56) prin care solicită respingerea cererii promovate, motivat de următoarele considerente:

În speță nu au incidență dispozițiile OG 2/2001, procesul verbal având natura unui act administrativ în accepțiunea legii 554/2004. În referire la primul motiv de nulitate invocă pârâtul disp. art. 5 din Procedura de aplicare a sancțiunilor elaborată de instituția pârâtă relativ la modalitatea de luare a declarațiilor și de întocmire a procesului verbal, potrivit cu care poate avea calitate de martor orice persoană care a sesizat, observat sau a fost implicată în vreun fel în evenimentul sesizat. Calitatea de martor a persoanei nominalizate rezultă din faptul că aceasta a însoțit și asistat președintele centrului de examen în analiza incidentului, verificând probele și luând declarații persoanelor implicate.

În referire la al doilea motiv de nulitate, precizează că reclamantul a avut posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la fapta contestată în declarația anexată procesului verbal, iar prin declarația dată fapta a fost recunoscută, pe însemnările găsite reclamantul semnând și menționând că-i aparțin.

Relativ la temeiul de drept pentru aplicarea sancțiunii precizează faptul că în cuprinsul procesului verbal sunt menționate disp. art. 9 al.3,4 și 5 din OMEN 4923/2013, iar indicarea al. 3 sau 4 ar fi condus la aceeași sancțiune.

Pe fond arată că examenul de bacalaureat din anul 2014 s-a desfășurat în conformitate cu metodologia privind organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat aprobată prin MECTS 4799/31.08.2010 și OMEN 4923/2013, privind organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat național 2014.

Invocă în susținere disp. art. 54 al.1 lit.c, art. 56, art.70, art. 96 din OMECTS nr. 4799/2010, art. 9 din OMEN 4923/2013, apreciind că în contextul în care candidaților li s-au expus obligațiile pe care le au și condițiile pe care trebuie să le respecte atât la examen, cât și în timpul desfășurării probei, depistarea acestora cu surse de inspirație, indiferent dacă sunt folosite sau nu atrage sancțiunea eliminării din examen și interdicția ulterioară de a participa la două sesiuni.

În drept au fost invocate disp. art. 205 c.proc.civ, iar în susținere a fost solicitată administrarea probelor cu înscrisuri, interogatoriu, martori, înregistrare video. Au fost atașate întâmpinării în copie înscrisuri la filele 57-79,87-100, 103-117, 121-122.

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul reține următoarele :

Prin procesul verbal de sancționare a candidatului nr. 1206/64/02.07.2014, I. Școlar Județean C. a dispus în temeiul disp. art. 54 al.1 lit.c, respectiv art. 9 al.3-5 din OMEN 4923/2013 eliminarea din examen și stabilirea interdicției de participare la examen pentru următoarele două sesiuni.

Împotriva măsurii dispuse reclamantul a formulat contestația nr. 726/07.07.2014, asupra căreia pârâtul a exprimat punctul de vedere prin adresa 726/18.07.2014, prin care a făcut cunoscute prevederile Metodologiei privind organizarea și desfășurarea examenului de bacalaureat 2014, aprobată prin OMEN nr. 4923/29.08.2013, art. 9 al.3-6 cu referire la art. 56 al.2, art. 96 al.1 din OMECT 4799/2010.

Considerând atitudinea exprimată prin punctul de vedere menționat drept un refuz nejustificat de soluționare a cererii sale, reclamantul a promovat prezenta acțiune.

Potrivit art.1 alin.1 din L.nr.554/2004- *„orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori printr-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în temeiul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim...”*.

Art.8 alin.1 din L.nr.554/2004 modificată prevede că - *„Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale.*

De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim”.

Prin art.2 alin.1 lit.a din L.nr.554/2004 s-a definit ca -*”persoană vătămată - orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;”*

Astfel, pentru promovarea acțiunii în contencios administrativ reclamantul trebuie să fie beneficiarul unui drept subiectiv ori să aibă un interes legitim pe care autoritatea publică pârâtă are obligația să-l respecte, cerințe impuse de art.1 din L.nr.554/2004. Condiția vătămării unui drept ori interes recunoscut de lege este strâns legată de faptul că această vătămare trebuie să rezulte dintr-un act administrativ sau din refuzul nejustificat al unei autorități publice de a rezolva o cerere a reclamantului privitoare la un drept sau interes recunoscut de lege, ori de nerezolvarea în termenul legal.

Invocă reclamantul nelegalitatea procesului verbal de sancționare prin prisma calității de martor a vicepreședintelui comisiei de examinare, imposibilitatea de a formula obiecțiuni, omisiunea a se indica o cale de atac dar și menționarea în mod eronat a temeiului de drept pentru aplicarea sancțiunii.

Pe fond, apreciază în sensul că aspectele de fapt reținute în sarcina sa sunt nereale în condițiile în care asupra sa nu au fost găsite elemente de inspirație, iar în lucrarea redactată nu se regăseau aceste subiecte. Mai mult arată că nu a fost verificat aspectul privind posibilitatea ca aceste însemnări să se fi aflat în acel loc anterior începerii probei de examen, dar și faptul că declarația dată a fost completată urmare unor amenințări .

În referire la modalitatea de aplicare a sancțiunilor în cazul abaterilor de la prevederile OMEN 4923/2013 și OMECT 4799/2010, se reține că instituția pârâtă a elaborat procedura atașată la filele 87-98 care stabilește la art. 5 etapele de parcurs, fiind menționat la art. 5 lit. a și lit. b faptul că persoanele care au sesizat faptele, cu excepția candidaților care au sesizat faptele (care nu vor fi întrerupți în timpul desfășurării probei) dar și martorii, (cu excepția candidaților), completează o declarație în care descriu evenimentul la care au asistat, nefiind menționați relativ la persoanele care pot avea calitatea de martor. Or, prin raportare la dispozițiile menționate anterior criticile reclamantului sub acest aspect apar ca neîntemeiate.

De asemenea, potrivit art. 5 lit. d din aceeași procedură, candidatul implicat în incident completează o declarație în care descrie evenimentul, declarație care în speță este atașată la fila 99 din dosar, astfel încât nu poate fi reținută critica potrivit cu care reclamantul nu ar fi avut posibilitatea de a preciza punctul de vedere cu privire la incident.

Nici criticile privind omisiunea de a indica modalitatea de contestare a procesului verbal de sancționare nu apar, în aprecierea instanței, ca fiind întemeiate în condițiile în care reclamantul a promovat prezenta cerere și a exprimat criticile relativ la incidentul produs.

Cu privire la temeiul de drept pentru aplicarea sancțiunii instanța reține că în cuprinsul procesului verbal sunt menționate dispozițiile art. 9 al.3-5 din OMEN 4923/2013 potrivit cu care:

(3) Se interzice candidaților la examenul de bacalaureat să aibă în sălile de examen asupra lor, în obiectele de îmbrăcăminte sau încălțăminte, în penare și altele asemenea sau în băncile în care sunt așezați în sălile de examen, orice fel de lucrări: manuale, cărți, dicționare, culegeri, formulare, memoratoare, notițe, însemnări, rezumate, ciorne sau lucrări ale altor candidați etc., care ar putea fi utilizate pentru rezolvarea subiectelor.

(4) Se interzice candidaților să aibă în sălile de examen asupra lor, în obiectele de îmbrăcăminte sau încălțăminte, în penare și altele asemenea sau în băncile în care sunt așezați în sălile de examen, telefoane mobile, căști audio, precum și orice mijloc electronic de calcul sau de comunicare/care permite conectarea la internet/la rețele de socializare, care ar putea fi utilizate pentru rezolvarea subiectelor, pentru efectuarea calculelor, pentru comunicare între candidați sau cu exteriorul.

(5) Candidații care încalcă regulile menționate la alin. (3) și (4) vor fi eliminați din examen, indiferent dacă materialele/ obiectele interzise au fost folosite sau nu și indiferent dacă au fost introduse de aceștia sau de alți candidați, de cadre didactice din comisie sau de alte persoane.

De asemenea potrivit art. 54 din OMECT 4799/2010

(1) La probele scrise, sălile vor fi, în prealabil, adaptate acestor activități, prin:

a) dotarea corespunzătoare; se va avea în vedere amenajarea sălilor, astfel încât, de regulă, în fiecare sală de examen să existe cel puțin 15 candidați;

b) eliminarea oricăror materiale didactice care i-ar putea influența pe candidați în elaborarea răspunsurilor orale sau a lucrărilor scrise;

c) afișarea pe ușa fiecărei săli a listei nominale cu candidații repartizați în sala respectivă și a prevederilor metodologiei, care îi informează pe aceștia că pătrunderea în sală cu materiale ajutătoare, cu telefoane mobile sau cu mijloace electronice de calcul sau de comunicare, fraudă sau tentativa de fraudă atrag după sine eliminarea din examen;

Or față de situația de fapt reținută în sarcina reclamantului în sensul că în banca în care se afla, au fost depistate în timpul desfășurării probei scrise la disciplina Istorie a examenului de bacalaureat, notițe/rezumate referitoare la această disciplină, instanța apreciază ca neîntemeiate criticile formulate sub aspectul indicării temeiului de drept pentru aplicarea sancțiunii.

În referire la aspectele de fapt reținute în condițiile anterior menționate, instanța reține că acestea sunt relevate, atât prin declarația reclamantului atașată la fila 99, cât și prin declarațiile candidaților martori la eveniment atașate la filele 109-110, 113-114 respectiv a profesorilor asistenți la examenul de bacalaureat 2014 (filele 111-112).

De asemenea, potrivit anexei la procesul verbal de sancționare a candidatului (fila 117) notițele /însemnările au fost găsite de profesorul asistent în banca ocupată de reclamant, care a recunoscut faptul că acestea îi aparțin însă nu le-a folosit. Notițele în discuție, se reține, au fost semnate de reclamant care a menționat faptul că îi aparțin (fila 107)

În referire la aspectul invocat de reclamant, respectiv faptul că nu a folosit aceste însemnări, instanța apreciază aceste aspecte ca nerelevante prin raportare la disp. art. 9 al.5 din OMEN 4923/2013 care stabilesc faptul că persoanele care încalcă prevederile al.3 sau al.4 ale art. 9 vor fi eliminați din examen, indiferent dacă materialele/obiectele interzise au fost folosite sau nu și indiferent dacă au fost introduse de aceștia sau de alți candidați, de cadre didactice din comisie sau de alte persoane.

De asemenea instanța apreciază în sensul că nu pot fi reținute nici criticile privind omisiunea completării declarației ce constituie anexa 5 la procedura menționată anterior, întrucât această declarație este consemnată în situația în care monitorii/observatorii sesizează evenimentul în discuție, or în speță evenimentul a fost sesizat de profesorul asistent.

Față de considerentele de fapt și de drept expuse anterior, instanța apreciază asupra caracterului neîntemeiat al contestației formulate, urmând a dispune în consecință.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca nefondată contestația formulată de reclamant B. A. Ș., cu domiciliul în C. .-15, ., în contradictoriu cu pârâta I. ȘCOLAR JUDEȚEAN C., cu sediul în C. ..11.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 26.02.2015.

PREȘEDINTE, GREFIER, C. N. D. V. S.

Red.jud. C. N./30.03.2015/2.ex

Detalii: <https://legeaz.net/spete-contencios-tribunalul-constanta-2015/anulare-act-administrativ-sentinta-26-02-2015-tbl>